

Księga Psalmów

Psalm 139

1. Na koniec: Psalm Dawidowi. JAHWE, doświadczyłeś mię i doznałeś mię, **2.** tyś doznał siedzenia mego i wstawania mego. **3.** Wyrozumiałeś myśli moje z daleka, wyszladowałeś szcieżkę moję i sznur mój. **4.** I przewiedziałeś wszystkie drogi moje, bo nie masz mowy w języku moim. **5.** Oto, JAHWE, tyś poznał wszystkie rzeczy, napośledniejsze i dawne; tyś mię utworzył i położyłeś na mnie rękę swoją. **6.** Dziwna się zstała znajomość twoja z strony mnie, zmocniła się i nie będę mógł do niej. **7.** Dokąd pójde od ducha twego? A kędy uciekę od oblicza twego? **8.** Jeśli wstąpię do nieba, tameś ty jest; jeśli zstąpię do piekła, tameś jest. **9.** Jeśli wezmę skrzydła moje rano, a będę mieszkał na końcu morza: **10.** i tam mię doprowadzi ręka twoja, i trzymać mię będzie prawica twoja. **11.** I rzekłem: Owa podobno ciemności zakryją mię i noc oświecenie moje w rozkoszach moich. **12.** Abowiem ciemność nie zacimia tobie, a noc jako dzień będzie oświecona, jako ciemność jej, tak i światłość jego. **13.** Abowiem tyś posiadał nerki moje, przyjąłeś mię z żywota matki mojej. **14.** Wyznawać ci będę, iż się straszliwie uwielbił; dziwne sprawy twoje, a dusza moja zna barzo. **15.** Nie zataiła się żadna kość moja przed tobą, którąś uczynił w skrytości, i istność moja w niskościach ziemie. **16.** Niedoskonałość moję widziały oczy twoje i w księgach twoich wszystkie będą napisane; dni będą kształtowane, a żaden z nich. **17.** A u mnie w wielkiej uczciwości są, Boże, przyjaciele twoi, barzo się zmocniło ich panowanie. **18.** Będę je liczył i rozmnożą się nad piasek, powstałem, a jeszcze jest z tobą. **19.** Jeśli, Boże, pobijesz grzeszniki, mężowie krwawi odstąpcie ode mnie. **20.** Bo mówicie w myśli: wezmą próżno miasta twoje. **21.** Izalim nie miał w nienawiści tych, którzy cię nienawidzą, PANIE? I nie schnąłem nad nieprzyjacioły twymi? **22.** Doskonałą nienawiścią nienawidziałem ich i zostali mi się nieprzyjacioły. **23.** Doświadczy mię, Boże, a znaj serce moje, próbuj mię a poznaj szcieżki moje. **24.** A obacz, jeśli droga nieprawości we mnie jest i prowadź mię drogą wiekuistą.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.